

Daniel, kapitola sedmá, 2. část

Ladislav Hodač – www.tajemstvibible.cz

Naše studium sedmé kapitoly pokračuje verši 9 a 10. Tak jako je sedmá kapitola v centru knihy Daniel, tak je soudní scéna v centru sedmé kapitoly; je tedy vyvrcholením celé kapitoly. V těchto verších ukázal Bůh Danielovi ten velký a slavný den, kdy On jako Soudce Země bude posuzovat charaktery a životy lidí, kteří se hlásí k Božimu lidu. Soud nad bezbožnými je naprosto jiná záležitost a bude se konat později.

1. list Petřův 4:17-18 ¹⁷Přišel čas soudu a první na řadě je Boží dům. Je-li to, co se děje nám, teprve začátek, jaký konec čeká ty, kdo odmítají Boží evangelium? ¹⁸„Je-li spravedlivý stěžej spasen, co bude s bezbožným a hříšníkem?“

Bůh nepotřebuje soud kvůli sobě, protože všechno ví, ale v Bibli nám jasně ukazuje, že řeší problém satanovy vzpoury a tedy hříchu soudním procesem, který se odehrává před očima celého vesmíru. Protože Eva uvěřila satanovým lžím a Adam se z lásky k ní postavil na její stranu, ocitla se planeta Země v centru konfliktu mezi silami dobra a zla. Bůh posuzuje, jakou roli v tomto konfliktu hrál a hraje každý národ, instituce a jedinec. Tento soudní proces můžeme nazvat vyšetřujícím soudem přesto, že toto slovo v Bibli nenalezneme. Boží soudní proces má několik fází v průběhu dějin, podobně jak to bývá i u pozemských soudů. Nejprve dojde k přestoupení zákona. Pak se vyšetřují všechny okolnosti situace, problému nebo zločinu. Vyslechnou se svědci, shromáždí se důkazy. Viník je identifikován a obžalován. Na základě důkazů Soudce vyřkne rozsudek. A exekutivní moc rozsudek vykoná. Satan nejenom že obviňuje před Bohem lidi z jejich hříchů, ale i Boha samotného.

Zjevení 12:7-10 ⁷V nebi nastal boj: Michael a jeho andělé bojovali s drakem. A drak bojoval, i jeho andělé, ⁸ale nic nezmohli. Na nebi už se pro ně nenašlo místo ⁹a ten veliký drak – ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který svádí celý svět – byl svržen. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním. ¹⁰A uslyšel jsem mocný hlas, jak v nebi říká: „Teď přišlo vítězství, moc a království našeho Boha a vláda jeho Mesíáše, neboť byl svržen žalobce našich bratrů, **kteřý je dnem i nocí obviňoval před Bohem.**“

Přečteme si text, kde satan obviňuje Joba a zároveň nepřímo i Boha.

Job 1:9-11 ⁹„Copak Job ctí Boha zadarmo?“ namítl satan Hospodinu. ¹⁰„Copak jsi kolem něj, kolem jeho domu a kolem všeho, co má, nepostavil hradbu ze všech stran? Všem, co dělá, žehnáš a jeho stáda se množí po kraji. ¹¹Zkus ale vztáhnout ruku a sáhnout mu na všechno, co má – uvidíš, že ti pak bude do očí zlořečit!“

V tomto textu satan obviňuje Joba z vypočítavosti a prospěchářství, zatím co Boha obviňuje z nadržování a kupování si Jobovy přízně.

Bůh na satanova obvinění odpovídá veřejným soudním procesem, ve kterém mohou všechny inteligentní bytosti podle objektivních předložených důkazů posoudit, která strana konfliktu má pravdu. Ježíš před svým ukřižováním řekl: **Jan 12:31** ³¹Nyní se koná soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven. Na kříži docílil Boží Syn zásadní vítězství nad satanem. Ovšem spor mezi silami dobra a zla je tak komplexní, že zlo se na naší planetě musí projevit v plné míře, aby nezůstala žádná pochybnost o Boží lásce a spravedlnosti a satanových zlých úmyslech. Proto válka ještě pokračuje dál.

Satanova snaha pokud se týká lidí, je ničit naše životy již zde na této Zemi, ale hlavně docílit, abychom se svým jednáním, svým životem sami diskvalifikovali jako adepti na věčný život.

Pojďme se teď podívat do textu devátého a desátého verše.

Daniel 7:9-10 ⁹Díval jsem se dál a uviděl toto: Byly rozestaveny trůny a Odvěký se posadil. Roucho měl bílé jako sníh, vlasy na hlavě jak vlnu beránčí. Jeho trůn – žhnoucí plameny a jeho kola – oheň hořící! ¹⁰Proud ohnivých řeky od něj vychází, tisícové tisíců sloužili jemu, a desetkrát tisíckrát sto tisíců stálo před ním stojících. Soudní dvůr se posadil a byly otevřeny knihy.

Výklad Daniel 7:9-10

Danielova pozornost je obrácena od pozemských událostí k událostem nebeským. Daniel, jehož jméno znamená „Bůh je můj soudce“, smí teď vidět svého Boha jako suverénního vládce a soudce vesmíru. Odvěký Bůh, který nemá počátku ani konce, zná vše dříve, než se to stane, a protože Jeho morální úsudek není poskvněn hříchem, bude Jeho rozsudek naprosto objektivní a spravedlivý.

Žalm 139:1-4 ¹Žalm Davidův. Ty mě, Hospodine, zkoumáš, ty mě znáš. ²Ty víš, jak sedám a jak vstávám zas, už zdálky rozumíš mým myšlenkám! ³Sleduješ, jak chodím i jak uléhám, všemi mými cestami se zabýváš. ⁴Ještě než mi přijde slovo na jazyk, ty už to, Hospodine, všechno víš!

Skutečnost, že trůny byly postaveny, naznačuje určitý moment v historii, protože před tím tam očividně nebyly. Tyto trůny byly postaveny v nebeském chrámu – svatyni, přesněji ve svatyni svatých.

Izaiáš 6:1-3 ¹V roce, kdy zemřel král Uziáš, jsem spatřil Pána sedícího na vznešeném a vyvýšeném trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám. ²Nad ním se vznášeli serafové, každý se šesti křídly: dvěma si zakrývali tvář, dvěma si zakrývali nohy a dvěma létali. ³Jeden ke druhému přítom volali: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, jeho sláva naplňuje všechnu zem!“

Čas, ve kterém soud zasedá, se dá přibližně odvodit ze souvislosti celé sedmé kapitoly. Nejprve povstávají čtyři říše: Babylon, Médo-Persie, Řecko a imperiální Řím. Poté přichází na scénu „malý roh“ – římské papežství, který vyvrací tři rohy a vede pyšné řeči. V dalších verších se pak dočteme, že pronásleduje Boží lid po dobu tři a půl času což je 1260 roků. **Teprve poté**

přijde soud, tedy až po roce 1798 po Kr., ke konci lidských dějin, které nese označení doba konce. Toto téma budeme později studovat podrobně.

Daniel, který byl současníkem proroka Ezechiela (621-570), popisuje Boží trůn podobným způsobem, jako jej popsal Ezechiel v první kapitole své knihy. Kola trůnu symbolizují pohyblivost Božího trůnu a tím Boží všudypřítomnost. Uspořádání kol trůnu je na první pohled velmi složité, přesto se Boží trůn pohybuje v dokonalém souladu. Kola také symbolizují složité události, které prožívá lidstvo pod božským řízením. Bůh, který sedí na trůnu, sleduje spory a hemžení národů a vše řídí ke splnění svých záměrů.

Plameny jsou symbolem Boží moci a slávy, která jednoho dne zničí vše zlé. Lidští soudci jsou sami hříšní a dělají chyby. Hospodin je ale naprosto spravedlivý a dokonalý ve všem, co dělá. To vyjadřuje bílá barva Jeho vlasů i roucha. Výraz „Odvěký nebo Starý dnů“ vyjadřuje skutečnost, že vždy existoval a že soudí lidi všech generací od stvoření světa. Kromě toho vysoký věk byl v biblických časech znamením moudrosti. Jenom Bůh může o všech lidech říci:

Jeremiáš 1:5 „Než jsem tě zformoval v matčině lůně, znal jsem tě.“

Židům 4:13 Nic v celém stvoření před ním není skryté; všechno je nahé a obnažené před očima Toho, jemuž musíme složit účet.

Výraz tisícové tisíců sloužili jemu a desetkrát tisíckrát sto tisíců stálo před ním je spíše poetického charakteru, který má na mysli přítomnost všech nebeských bytostí. Podkladem pro Boží spravedlivý soud jsou záznamy o životech lidí v „knihách“.

1. Knihy skutků

Zjevení 20:12-15 ¹²Potom jsem spatřil mrtvé, malé i velké, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. A byla otevřena ještě jiná kniha, totiž kniha života, a mrtví byli souzeni podle toho, co bylo zapsáno v těch knihách, **totiž podle svých skutků**. ¹³Tehdy moře vydalo mrtvé, kteří byli v něm, také Smrt a Záhrobí vydaly mrtvé, kteří byli v nich; a každý byl souzen podle svých skutků. ¹⁴Smrt i Záhrobí byly uvrženy do ohnivého jezera – to je ta druhá smrt. ¹⁵Kdokoli nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.

V tomto textu máme nejprve informaci, že existuje kniha života. O tu ale teď nejde. Pak je řečeno, že mrtví byli souzeni podle toho, co bylo zapsáno v těch knihách, totiž podle svých skutků. Je zde použito množné číslo – v těch knihách. Takže z textu vyplývá, že existuje kniha života a ještě jiné knihy kde jsou zapsány skutky. Pochopitelně jak dobré, tak i zlé, tedy i hříchy lidí.

Matouš 12:36-37 ³⁶Říkám vám ale, že z každého prázdného slova, které lidé řeknou, budou skládat účty v soudný den. ³⁷Svémi vlastními slovy budeš ospravedlněn, svými vlastními slovy budeš odsouzen.“

Měřítkem podle něhož bude Bůh posuzovat povahu a život každého člověka, je Boží zákon.

Apoštol Jakub napomíná své bratry: **Jakub 2:12** „Mluvte a jednejte jako ti, kteří mají být souzeni **zákonem svobody**.“ (Jakub 2:8 zákon královský).

Kazatel 12:13-14 ¹³Zde je souhrn všeho, co jsi slyšel: Měj bázeň před Bohem a plň jeho přikázání – vždyť to je pro člověka vším. ¹⁴Bůh bude soudit vše, co se děje, i to skryté, ať už to bylo dobré, anebo zlé.

Kazatel 11:9 Raduj se, mladíku, ze svého mládí; ze srdce vesel se, dokud jsi mlád. Jdi, kam tě vede tvé vlastní srdce, za tím, co vidíš svýma očima. Buď si však vědom, že s tímto vším před Božím soudem budeš stát.

Neomylné záznamy v Božích knihách zachytí i tajné úmysly a pohnutky, protože Bůh „vynese na světlo to, co je skryto ve tmě a zjeví záměry srdcí.“ **1. list Korintským 4:5**

Izajáš 64:6-7 ⁶Hle, toto stojí psáno přede mnou: Nebudu mlčet, ale odplatím, vrchovatě naplním jejich klín ⁷za to, jak jste se provinili i s vašimi otci, praví Hospodin. Protože na horách kadidlo obětovali, protože mě uráželi na návrších, za tehdejší skutky s nimi vyrovnám účty, naplním jejich klín.

Bůh zkoumá skutky každého člověka a zaznamenává je jako skutky věrné nebo nevěrné. Ke každému jménu v nebeských knihách je s naprostou přesností zapsáno každé nesprávné slovo, každý sobecký čin, každá nesplněná povinnost, každý tajný hřích i každé nečestné jednání, všechna nebem poslaná varování nebo napomenutí, která člověk ignoroval. Všechny promrhané okamžiky, nevyužití příležitosti, každý vliv, který působil k dobrému nebo ke zlému – i se svými dalekosáhlými následky. To všechno zapisuje anděl, který vede nebeské knihy.

2. Kniha života

Zjevení 21:24-27 ²⁴Národy spasených se budou procházet v jeho světle a králové země do něj přenesou svou slávu. ²⁵Jeho brány se ve dne nikdy nebudou zavírat, a noc tam nebude. ²⁶Přenesou do něj slávu a čest národů, ²⁷avšak rozhodně do něj nevejde nic znečišťujícího ani působícího ohavnost a lež, ale jen ti, kteří jsou zapsáni v Beránkově **knize života**.

V knize života jsou zapsána jména všech lidí, kteří kdy vstoupili do Boží služby. Pán Ježíš vyzýval své učedníky: **Lukáš 10:20** „Radujte se, že Vaše jména jsou zapsána v nebesích.“

Apoštol Pavel také hovořil o svých věrných spolupracovnících, jejichž jména jsou zapsána v knize života. **Filipským 4:3** „Ano, prosím i tebe, věrný spojenče, abys jim pomáhal. Bojovaly přece za evangelium spolu se mnou, s Klementem a s mými dalšími spolupracovníky, jejichž jména jsou v knize života.“

Podle knihy Zjevení, jak jsme již četli, vstoupí do Božího města jen ti, „kteří jsou zapsáni v Beránkově knize života.“ **Zjevení 21:27**

3. Kniha pamětní

Malachiáš 3:16-19 ¹⁶Tehdy spolu rozmlouvali ctitelé Hospodina a Hospodin naslouchal a slyšel je. Byla před ním sepsána **pamětní kniha** o těch, kdo ctili Hospodina a jeho jméno měli na mysli. ¹⁷Ti budou v den, který připravuji, mým zvláštním pokladem, praví Hospodin zástupů, a já k nim budu laskavý, jako je laskavý otec k synovi, který mu slouží. ¹⁸Tehdy znovu uvidíte rozdíl mezi spravedlivým a ničemným; mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo mu neslouží. ¹⁹Hle, už přichází ten den planoucí jako pec! Všichni nadutci a všichni zločinci budou jako strniště a den, který přichází, je sežehne, praví Hospodin zástupů. Nezůstane z nich kořen ani ratolest!

V Boží pamětní knize je zapsán každý spravedlivý čin, každé odmítnuté pokušení, každé překonané zlo, každé soucitné slovo. Je tam zapsána každá oběť, bolest, prolitá slza a zármutek vytrpěný pro Ježíše Krista. V této knize jsou zapsány dobré činy věřících lidí.

Nehemiáš 13:14 Pamatuj za to na mě, Bože můj, a nevymaž mou oddanost, kterou jsem prokazoval domu svého Boha a jeho službám!

Žalm 56:9 O mém vyhnanství si vedeš záznam, ukládej si do měchu mé slzy. Což je v svých záznamech nemáš?

Každý člověk, který se kdy narodil, bude souzen podle záznamů v těchto knihách. Jedná se možná o jakýsi filmový záznam životů lidí. Tento vyšetřující soud, který se odehrává v nebesích před druhým příchodem Ježíše Krista, je Boží spravedlivou odpovědí na problémy, utrpení, nespravedlnost a zločiny lidstva inspirované satanem a padlými anděly. Žádný zločinec jako jednotlivec ani zločinné systémy jako „malý roh“ neuniknou spravedlivému trestu. Tento prorokem Danielem popsany vyšetřující soud odhalí všechny pohnutky všech lidí a všechny souvislosti velkého sporu mezi silami dobra a zla. Jenom spravedliví obdrží Boží království. Boží vyšetřující soud se odehrává v přítomnosti miliard nepadlých bytostí.

Daniel 7:11-12 ¹¹Díval jsem se dál, neboť jsem slyšel, jaké pyšné řeči vedl onen malý roh. Vtom jsem uviděl, jak ta šelma byla zabita a její tělo vydáno zkáze v plamenech. ¹²Ostatní šelmy směly ještě určitou dobu zůstat naživu, byly však zbaveny své moci.

Výklad Daniel 7:11-12

V těchto verších je Danielova pozornost opět nasměrována na pozemské události. Vidí, jak malý roh vede pyšné řeči. To budeme ve verši 25 studovat podrobněji. Daniel dále vidí, jak Bůh

na konci lidských dějin zničí ohněm čtvrtou šelmu a tím i „malý roh“, protože čtvrtá šelma je nositelem malého rohu.

Apoštol Pavel popisuje jinými slovy stejnou moc jako Daniel. Podle různých překladů je tato moc nazývána člověkem bezzákonnosti, synem hříchu, synem záhuby, bezbožníkem a zatracencem.

2. list Tesalonickým 2:3-4 ³Nenechte se od nikoho žádným způsobem oklamat. Než ten den přijde, musí nastat odvrácení od Boha a zjeven bude ten člověk hříchu, syn zatracení, ⁴který se postaví na odpor a povýší se nade všechno, čemu se říká Bůh a čemu se děje Božská čest, tak že se v chrámě Božím jako Bůh posadí, počínaje sobě, jako by byl Bůh.

Na konci lidských dějin Bůh zničí všechny Jemu a Božímu lidu nepřátelské mocnosti. Osud čtvrté šelmy a tím i malého rohu, tedy římského papežského systému, **je ještě budoucnost**. Dvanáctý verš znovu připomíná osud prvních tří království: Babylon zanikl, Médo-Persie, dnešní Irán, sice existuje, ale jako světová velmoc už nikdy nepovstane. Totéž platí pro Řecko. Jejich moc jim byla propůjčena jenom na omezenou dobu. Stejně tak skončí všechna lidmi vybudovaná mocenská uskupení.

Daniel 7:13-14 ¹³Potom to noční vidění pokračovalo: Hle, přichází s nebeskými oblaky synu člověka podobný. Před Odvěkého předstoupil, před jeho tvář ho přivedli. ¹⁴Byla mu dána vláda, sláva i království, aby jej ctili všichni lidé, národy i jazyky. Jeho vláda je věčná – nikdy neskončí, jeho království se nezhroutí!

Výklad Daniel 7:13-14

Daniel se opět dívá na scénu nebeského soudu. Z evangelií víme, že titul „Syn člověka“ Ježíš několikrát použil ve vztahu k Danielovi 7:13 pro své dílo, které naplní v budoucnosti.

Matouš 26:64 (BKR) Dí mu Ježíš: Ty jsi řekl. Ale však pravím vám: Od toho času uzříte Syna člověka sedícího na pravici moci Boží, a přicházejícího na oblacích nebeských.

Oblaka nebo mraky jsou pravděpodobně symbolem andělů. **Žalm 97:1–3** ¹Hospodin kraluje, raduj se, země, množství ostrovů ať zajásá! ²Hustý mrak jej obklopuje, právo a spravedlnost jeho trůn podpirá. ³Předchází jej prudký plamen, spaluje protivníky kolem dokola!

Daniel tedy vidí, jak v doprovodu nebeských andělů vstupuje Syn člověka, Ježíš Kristus, který je zároveň naším veleknězem, do svatyně svatých a předstupuje před nebeského Otce, aby vykonal závěrečné dílo své služby pro člověka, což je vyšetřující soud, a tak smířil s Bohem všechny, kdo jeho dílo smíření přijali. V knize **Skutky apoštolů 17:31** se dočteme: „³¹Určil totiž den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého k tomu ustanovil, o čemž podal každému důkaz, když ho vzkřísil z mrtvých.“

Tento soud rozhoduje o tom, kdo bude hoden, aby byl vzkříšen k věčnému životu. Ježíš lidem vysvětloval:

Lukáš 20:35-36 ³⁵Ti, kdo budou hodni dosáhnout příštího věku a vzkříšení z mrtvých, se už ale ženit a vdávat nebudou. ³⁶Také už nebudou moci zemřít – budou totiž jako andělé. Jsou to synové Boží, poněvadž jsou synové vzkříšení.

Jindy prohlásil: **Jan 5:28-29** ²⁸Nedivte se tomu; přichází totiž chvíle, kdy všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší jeho hlas ²⁹a vyjdou – ti, kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu, ale ti, kdo konali zlo, budou vzkříšeni k soudu.

Lidé, kteří přijali Ježíše Krista jako svého spasitele a svými životy dosvědčili, že jsou jeho učedníky, budou vzkříšeni až poté, kdy tento soud rozhodne, že jsou hodni obdržet věčný život. Osobně se tedy – když budou zkoumány záznamy jejich života a rozhodováno o jejich případu – soudu neúčastní. Jsou přítomni pouze v podobě záznamu jejich života.

Ježíš na tomto soudu vystupuje jako náš obhájce. **1. list Janův 2:1-2** ¹Toto vám píšu, moji drazí, abyste nehřešili. Kdyby někdo zhřešil, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista, toho Spravedlivého. ²On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za celý svět.

Záznam o odpuštění bude v nebeských knihách zanesen u všech, kdo opravdově litovali svých hříchů a vírou přijali krev Ježíše Krista jako očišťující oběť. Protože přijali Kristovu spravedlnost a jejich charakter je v souladu s Božím zákonem, budou jejich hříchy vymazány a oni sami budou považováni za hodné vstoupit do věčného života. Prostřednictvím proroka Izajáše Pán prohlásil: **Izajáš 43:25** „Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu.“

Ježíš také řekl: **Zjevení 3:5** „Kdo zvítězí, bude oděn bělostným rouchem a jeho jméno nevymažu z knihy života, nýbrž přiznám se k němu před svým Otcem a před jeho anděly.“

Matouš 10:32-33 ³²Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi; ³³kdo mě však zapře před lidmi, toho i já zapru před svým Otcem v nebi.

Ježíš, náš nebeský velekněz a přímluvce, bude žádat, aby všem, kdo zvítězili vírou v jeho krev, byla odpuštěna přestoupení a mohli se vrátit do svého rajskeho domova a mít podíl na Jeho slávě a Jeho trůnu.

Daniel tenkrát viděl úžasnou scénu Božího soudu, která se z jeho perspektivy měla odehrát v daleké budoucnosti. V naší době tento soud právě probíhá. To budeme studovat v dalších kapitolách této úžasné knihy. Daniel viděl po jeho ukřižování a zmrtvýchvstání vyvýšeného Syna člověka, bytost, která je zároveň Bohem i člověkem. Výsledkem vyšetřujícího soudu bude skutečnost, že Bůh Otec předá v přítomnosti obyvatel celého vesmíru svému Synu veškerou moc, slávu i království. Budou mu sloužit jak bytosti nebeské, tak i pozemské. Na rozdíl od pomíjejících mocenských ambic pozemských království je Jeho království věčné.